

ՄԵԼԻ

Տարեկան գինը 10 բուրլի. կէս տարեկանը 5 բուրլի.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.
Մեր հասցեն. Тифлисъ, редакция «Мелъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլ. Է. Գ. Ն. 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և առաջօրեայ).

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամէն լիզովով.

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.
Տէլ. Է. Գ. Ն. 253.

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Եղիաթէթ և Արեւնակ խոստանալները իրանց խորին շնորհակալութիւնն են
յայտնում այն տեղաւորներին, որոնք անհրաժեշտ էր և կողմնակի անձերին, որոնք ի-
րանց թանկագին և վաղամեծիկ որդու և եղբոր

Մ Կ Ի Տ Ի Զ Ի Ո Ւ Դ Ա Ն Ե Ա Ն Ի

յիւստակը յարգելով, ներկայ էին նրա թաղմանը:

ԲՈՎԱՆԻՍՏԻԿՈՒԹԻՒՆ

Վերջին տեղեկութիւններ. — Ներքին ՏԵ-
ՍՈՒԹԻՒՆ. Ընթերցողը օրագրողը. Արեւնակ-
գրութիւն. Կենտրոնական խաղաղամաս թիւ-
րօր նիստը. Նախիջևանի աղետի զոհերի օգ-
տին. Նամակ Պարոյկից. Երբեք լուրեր.
ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արաքսի լուրեր.
ՀԵՌՈՒՄԻՆԻՆԻ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. —
ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. — Մեր եկեղեցական ուսում-
նարանների պատմութիւնը:

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Այն լուրերը, որոնք վերջին օրերը
հասել են մեզ աւելի ենթարկված շրջան-
ներին, չեն կրում այն չափազանց վստա-
հաւոր ընտելութիւնը, որ ունէին ա-
ռաջ: Գիւղացիները, թէ և մեծ զոհու-
թիւններ գործ դնելով, թէ և որոշ չա-
փով ահ ու դող գգալով, վստահանում
են դաշտեր դուրս գալ և երկրագործա-
կան աշխատանքներով զբաղվել:

Բայց գիւղացու նոր և շատ աչքի
ընկնող ցանկերը մէկն այն է, որ նա
բաւականաչափ մանգող և գերանդի չու-
նի իր ցանքները հնձելու համար: Նա
եղևեր ու սայլեր չունի իր հունձը կրե-
լու, իր գութանը գործի դնելու:

Իսկ առանց երկրագործական այգալիսի
անհրաժեշտ միջոցների նա անկարող է
գործ մեծանել և իր հողի ու ցանքների
մէջը դառնալ:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՄԵՐ ԵՆԵՂԵՑԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՐԱՆՆԵՐԻ ՊԱՏՄԱՐԹԻՒՆՆԵՐ

III

Մակար կաթողիկոսը՝ կաթողիկոս դասնա-
լով՝ անմիջապէս փակված դպրոցները բանա-
լու իրաւունք ստանալու հարցն է դնում, որ
և թէ ինքը և թէ կառավարութիւնը մասամբ
իրեն մի յարմար միջոց էին նկատում այդ
բանաստեղծների կաթողիկոսութիւնը հանգա-
մանքների անկախ սպասարկութիւնը փա-
րատելու և նոր կաթողիկոսի վարկը ժո-
ղովրդի աչքում վերականգնելու: Հէնց առա-
ջին տեսակետներն է կառավարչական
իշխան Դոնաթիկով-Կորսալովի հետ դպրոց-
ների փակման և 1884 թ. օրէնքի անյար-
մարութիւնների մասին, և անմիջապէս (հոկ-
տեմբերի 19-ին, 1885 թ.) հէնց Թիֆլիսում
խնդրում է ներկայացնել Կայսրին 1884 թ. օրէնքը
խտւելութեան մի քանի անհրաժեշտ փոփո-
խութիւններ իր կողմէն նախագիծը:
Կայսրը մասամբ ընդունում է այդ առաջարկ-
ված նախագիծը (1886 թ. յունվարի 16-ին),
և մարտին կառավարչական հրամանագրում
է նախնական իշխանութիւններին թոյլ
տալ, որ բացվեն 1884 թ. փակված դպրոց-
ները:

1886 թ. կարգադրութիւնը իսկապէս գրե-
թէ ոչինչ չէր փոխում 1884 թ. օրէնքում:
Արդէն Մակար կաթողիկոսից առաջարկված
ծրագրերը լոկ թերի, կիսատ անակզունը կոմ-
պրոմիսի առաջարկներ էր պարունակում և
հազիւ աննշան ձևական մի ուղղել էր, որից
ոչ մեղմանում էր 1884 թ. օրէնքը խտւելութեան
հաստատուն ապահովութիւն էր ստանում մեր

Կարևոր է անմիջական օգնութիւն: Մի
քանի գործընթացներ կարելի է գուցէ ու-
ղարկել հեռաւոր տեղերից, բայց միւս-
ները պէտք է ձեռք բերվեն մերձակայ
գաւառներէ:

Աւելիված տեղերի գիւղական ազգա-
բնակչութեան ամենախոշոր կարիքների
թոււով պէտք է հաշուել նրա հագուստնե-
րը, անկողինը, կոշիկները և ուրիշ
անպակաս պիտոյքները, որոնցից նրանք
զրկվել են աղետի օրէնքով: Շատ տեղե-
րում մարդիկ բոլորովին զուրկ են ան-
կողինից և ստիպված են չոր գետնի վրա
պառնել, առանց վերմակ գցելու իրանց
վրա:

Թիֆլիսից ուղարկվել ակզում հա-
գուստեղէնի և անկողինների մի ժողո-
վածու, բայց յետոյ այդ օգնութիւնը
դադարեցվեց: Մինչդեռ կարելի էր ամենին
չէ անցել և անշատ մօտեւորը նա աւելի
ու աւելի զգալի պէտք է դառնայ: Ցան-
կալի էր, որ Հայուհեաց բարեգործական
ընկերութիւնը իր սկսած համակրելի
գործը շարունակէր և չը բաւականանար
այն մի քանի նպաստներով, որ նա
սկզբում, եռամսհի շրջանում, արել էր
աղետից զրկված եղբայրների և քոյրերի
համար:

Մերոպ վարդապետ Տէր-Մովսիսեան,
որ գտնվում էր Նախիջևանի գաւառում
և հսկում էր տեղական գործերի վրա,

դպրոցների գործունէութիւնը գալիք ունեւոր-
թիւնների դէմ: Մակարն ունի իսկ այդ առա-
ջարկված փոփոխութիւններից էլ միայն մէկ
— երկու կէտ ընդունվեց, այն էլ այնպիսի
ձևով, որ փոփոխութիւնը լոկ անուանական
եղաւ, մասնաւորապէս որ 1886 թ. կանոնները
ոչ թէ 1884 թ. օրէնքի համապատասխան
յօդուածների փոխարէն իբրեւ նոր օրէնք հաս-
տատված էին հանդէս գալիս, այլ 1884 թ. օրէնքը
օրէնքագրութիւնը ամբողջովին իբրեւ տիրող,
գործող ընդունելով՝ 1886 թ. կանոնները
գրաւ լոկ բացառութիւն յայտարարվելին:
Յետագայում Մակար կաթողիկոսը ինքն էլ
էր կառավարչական յայտնում, որ իր ա-
ռաջարկները մի թերի բան է եղել, քանի որ
ինքը շտապել էր օրառաջ միջթաղութիւն
պատճառել իր տառապեալ հօտին և ժամա-
նակի սղութեան պատճառով հնարաւորութիւն
չէր ունեցել 1884 թ. օրէնքագրութեան բոլոր
յօդուածների մանրադնին կշռադատութեան
վրա մտածել:

Այսպէս 1884 թ. օրէնքագրութիւնը և սրա
1886 թ. Բարձրագոյն բացառութիւնը ըն-
դարձակ իրաւունքներ էին տալիս պետական
ուսումնարանական վարչութեանը միջամու-
լիւն մեր եկեղեցական դպրոցների կառա-
վարմանը: Եւ այդ միջամուլիւն իրաւունքի
հետեւեցին 1884 թ. օրէնքի չին յապաղում իսկոյն և եթ
երևան գալու:

Եւ դպրոցները բանալու հէնց առաջին քայլա-
փոխում անակնկալ խոչընդոտներ առաջ եկան
Կովկասի Ուսումնարանական շրջանի պ. Հո-
գաբարձուի կողմից, որում էր Մակար կա-
թողիկոսը կառավարչական: Երկար գրա-
գրութիւն է սկսվում պ. Հոգաբարձուի հետ:
Օրէնքի ամեն մի կէտ, որ պետական Ուսում-
նարանական վարչութեան իրաւունքներ էր
վերաբերում՝ սրա կողմից աւելի քան ընդ-
լայնող սեկւարանութեան էր ենթարկվում: Իսկ
ինչ որ հայոց եկեղեցական իշխանութեան
իրաւատութեան էր վերաբերում հնար եղածի

այժմ թողել է Նախիջևանի գաւառը և
Երևան հասաւ Թիֆլիս: Մերոպ վարդա-
պետը ժողովել է նիւթեր աղետի են-
թարկված շրջանի մասին: Նրա ասելով
Նախիջևանի գաւառը գտնվում է ներ-
կայումս խաղաղացման շաղի վրա. բայց
գտնում է, որ վաղածամ կը լինի այն-
տեղից զօրքերի հեռացումը, որովհետև
անհանգիստ տարրերը կարող են նորից
շարժվել և բարդութիւններ առաջ բերել:
Երևանի գեներալ Նախնապետ ալինց
Նապոլէոնի յատուկ թոյլտւութեամբ
Մերոպ վարդապետ լիազօրութիւն է
ստացել ժողովարարութիւնների անել Նա-
խիջևանի հայերի օգտին էլ միջամտել, Ե-
րևանի և Ալեքսանդրապոլի գաւառներում:
Նպաստները կարող են լինել տնային և
երկրագործական իրերով:

Օրդուբադի շրջանից մեզ հաղորդում են,
որ շնորհիւ ձեռք առած միջոցների
թուրքերը յարձակումները յետ են դրված,
բայց վստահութիւն չը կայ թէ տեղի չեն
ուղենայ նոր շարժումներ: Գիւղերի մէջ
էլ թեկնութիւնը կատարվում է մեծ զը-
ժուարութիւններով:

Երևանի մեր թղթակից Ա. Դո յունիսի 30-ի
իր հաղորդագրութեան մէջ յայտնում է հե-
տեւեալը:

Մի քանի համառօտ տեղեկութիւններ
քաղելով այն յիշատակագրից, որ ներկա-
յայտվում էր Մերոպ վարդապետի ձեռ-
քով Երևանի գեներալ Նախնապետ
ալինց Նապոլէոնի Նախիջևանի և նրա
շրջակայ գիւղերի թուրքական յարձա-
կանքներից կրած զոհերի և կորուստների
մասին, սրանով հաղորդում ենք այդ «Մշա-
կի» ընթերցողներին, աւելի մանրամասն
մի տեղեկագիր ընդհանուր զոհերի և կո-
րուստների մասին թողնելով մի այլ ան-
գամի:

Հափ, իսկ շատ անգամ դեռ էլ աւելի, կրճատվում,
սահմանափակվում էր: Պ. Հոգաբարձուի այս
սեկնութիւնները՝ ժողովրդական լուսաւորու-
թեան Միջնադարից հաստատվելով՝ չափազանց
ազդու նշանակութիւն էին ստանում, և Կով-
կասի Ուսումնարանական վարչութեան ցան-
կութիւններն ու դիտաւորութիւններն, օրէնքի
սեկնութեան ձևով քողարկված, ներքին գոր-
ծերի միջնադարից օրգանների ու կառա-
վարչական բաղադրանքներն ու բուն
ընթացքի առաջնորդը ու ղեկավարն էին
դառնում: Պ. Հոգաբարձուի պահանջում էր,
որ ուսուց լեզուն իր առաջարկած ծրագրով
էլ ծաւալով աւանդի, որ բոլոր ուսուցիչները
ուսուցչութեան վկայական ստացած լինեն
պետական համապատասխան դպրոցներից, որ
ուսուցչները կարգելու եկեղեցական իշխա-
նութիւնը նախապէս բանակցէ իր հետ, որ
հայոց պատմութիւնը և Հայաստանի աշխար-
հագրութիւնը չաւանդվեն իբրեւ առանձին ա-
ռաքանիք, այլ լոկ իբրեւ ուսուց պատմու-
թեան և Ռուսաստանի աշխարհագրութեան
մասին և ուսուցիչ լեզուով...

Պ. Հոգաբարձուի այս բոլոր առաջարկու-
թիւնները կարգույն յետոյ, որոնց համար
նախապէս ժողովրդական լուսաւորութեան Մի-
ջնադարի հաւանութիւնն էլ է ստացած, եւ ա-
կամայից այն եղբայրացութեան եւ գալիս,
թէ բարեխնամ կառավարութեան կամը չէ
թողնել ձեռք այն իրաւունքները, որ մի տա-
րի առաջ շնորհիւց ինձ Բարձրագոյն բացառ-
ութեամբ, երբ դեռ փակ էին դպրոցները և
Ձերդ Պայծառափայլութիւնը շեղման կա-
րեցութեամբ քաջալերում էր ինձ փութաց-
նել ուսումնարանների բացումը իմ ժողո-
վուրդը միջթաղութիւն համար: Եւ ինչպէս չը
գործի մարդիկը դեռ չը տեսած, Բարձրագոյն
հրահանգները գործադրութեան յարմարու-
թիւններն ու անյարմարութիւնները դեռ չը
փորձած — և ահա առաջ ինչդերներ են եկում,

Մայիսի չարաբաստիկ 12-ից մինչև
այժմ ենթարկվել են յարձակումների
— Նախիջևան քաղաքը, որտեղ սպանվել
են 49 մարդ, դրանցից 6-ը այրված, մի-
լաւովի են 12-ը: Քաղաքում եղած 195
գանազան տեսակի խանութներից կո-
ղապել են 180-ը, որոնց մի մասը կո-
ղապելուց յետոյ այրվել է: Կողմնակի
են 20 երկաթեայ դրամարկղեր: Կո-
ղապու հաշված է 1,285,366 ռուբլի,
որից 10,000 ռուբլու չափ ապրանք
գտնված է թուրքերի խանութներում
թագրած, սակայն որոնցից ոչ մէկն էլ
դեռ եւ չէ բանտարկված:

Յարձակման ենթարկված գիւղերի
թիւը հաշված է 47, որոնցից 19-ը մի-
անգամայն կողոպտված է աւերված —
դրանք են Թագաղի, Հաջիվար, Իւրա-
ւի ուղուն օրա, Դիտուվար, Նաղարա-
բադ, Ջահրի, Մամարգա Դիգա, Խալալ,
Արգեօլ Մադրա, Նորս, Կարաբաբա,
Արինջ, Դիթաճոր, Նորս Մադրա, Գեալ-
շարաշոր, Նորաշէն, Սուլթան բէկ, Սեւ
և Արգի: 10-ն գիւղեր կողոպտվել են
ոչ բոլորովին. դրանք են Եւրոպա, Թոմ-
բուլ, Բիւթափա, Գեալիւ բէկ Դիգա,
Կուլի բէկ Դիգա, Աբրակունիս, Արաղին,
Դեղիլի, Բիսա և Մարման: 18 գիւ-
ղեր կրել են մասնաւոր փառանք. դրանք
են Եւրոպա, Սուլթան, Եւրոպա, Եւրոպա,
Արգեօլ, Բաղաւուր, Կիւմուր, Կաղան-
չի, Դուրութ, Փարաշաշ, Դիտութ, Զուլ-
ֆի, Արխաշ, Մարտիրոս, Ալմալու, Փա-
րակա, Բաւիս, Կարախան բէկու և Թա-
գաբանդ:

Յարձակման ենթարկել ենթակայ այդ
48 տեղիքում ապրում են ոչ պակաս
5500 տուն հայեր, ժողովրդական 25—
30,000 հոգի. այդ տեղիքում կողոպտված
են 2240 տներ և խանութներ, որոնցից
138-ը մասնակի են նաև հրդեհի կրած

որոնք գործը ուղղակի խափանման են տա-
նում: Այս բոլորը ակնհեր կը տեսնվի, եթէ
համեմատենք դպրոցների բացման գործի հիմք
ժողովրդ օրէնքները պ. Հոգաբարձուի առա-
ջարկութիւնների հետ, որոնք նորաւոր տա-
րակաւութիւններ ու դիտաւորութիւններ են
աւելացնում, որոնց քաղաքական անհրաժեշտ
լինի ինձ, թէ այժմ և թէ ապագայում, — այս-
պէս էր գրում Մակար կաթողիկոսը կառա-
վարչական 1887 թ. մարտին. «Ձերդ
Պայծառափայլութիւնը տեսնում էք, որ պ.
Հոգաբարձուի առաջարկութիւններն ոչ միայն
հակառակ են 1884 և 1886 թ. Բարձրագոյն
հաստատված օրէնքների մարմին, այլ և նեւ-
մասնաւոր են հայոց եկեղեցու վարչութեան բա-
րոյական հեղինակութիւնը, որի գլուխ Ամե-
նայն Հայոց Հայրապետը կարծես Կովկասի ու-
սումնարանական շրջանի պ. Հոգաբարձուի
իբր ստորագրել է համարվում և Կաթողի-
կոսի կարգադրութիւնները ուսուցիչների և
աւանդիլիք աւանդների դասաւորութեան մա-
սին միշտ կախված են լինում Կովկասի ու-
սումնարանական վարչութեան հաճութիւնից.

մինչդեռ սրա գործողութիւնների շրջանը օ-
րէնքով սահմանափակված է միայն հսկողու-
թեան իրաւունքով, և զուրկ է դպրոցները
անմիջապէս ղեկավարելու իրաւունքից: Մինչ
եւ յոյս ունէի Պետական ձեռնհաս անձերից
հզօր աշակցութիւն տեսնել այս կրթական
գործունէութեան մէջ — խոչընդոտներ են ա-
ռաջ գալիս, որոնք սպառնում են նորից փա-
կել տալ մեր եկեղեցու դպրոցները: Եւ վեր-
ջը Կաթողիկոսը խնդրում է, որ իշխան Դոն-
աթիկով-Կորսալովը միջնորդէ պ. Հոգաբարձուի
վերոյիշեալ պահանջները 1884 և 1886 թ. օրէնք-
ների անհամապատասխան հասարակ
որով և հնարաւորութեան տալ ապահով մեր
եկեղեցական դպրոցների գործի զարգացումը:
Վերջապէս, օգուտ քաղելով Կառավարչական
Պետերուրդ լինելուց՝ Կաթողիկոսը 1889 թ. օր-
յունվարին կրկին դիմում է նրան, որ կանո-

